

Cultura i Societat

Trobant el rumb de la vida a l'auditori Viader

Bucay té tantes taules com citacions a les xarxes

La Llibreria 22 va portar ahir a Girona Jorge Bucay perquè presentés el seu darrer llibre, «Rumbo a una vida mejor», però a diferència d'altres presentacions aquesta va tenir lloc a la Casa de Cultura. Ben vist, perquè ni l'auditori Viader va tenir prou capacitat per acollir amb condicions tota la gent que va voler assistir a la xerrada-actuació de l'escriptor

MARC MARTÍ

Jorge Bucay a l'auditori Viader de la Casa de Cultura, que es va omplir per escoltar-lo.

LA CRÒNICA

Albert Soler
GIRONA

Poc abans d'assistir a la xerrada de Jorge Bucay, una amiga em comentava que l'imaginava un home prim i reservat, a conseqüència de la dieta natural que de ben segur que segueix. Una mena de Gandhi, vaja, cosa bastant improbable perquè a l'Argentina les vaques només són sagrades una vegada transformades en *asado*. I efectivament, només traspasar –amb grans dificultats, tot sigui dit, a causa de la multitud que s'ha apropat a escoltar el psicoterapeuta i psicodramatista sigui això el que sigui– la porta de l'auditori Viader de la Casa de Cultura, veig a l'escenari un senyor a qui la venda dels seus llibres manté lluny de passar gana.

A l'escenari, Jorge Bucay. Vestit amb *guayabera* blanca, pantalons negres, esportives «*por si hay problema salir volao*», com Pedro Navaja, micro sense fils i total domini de la situació. El seu atrezzo de predicador està tan perfeccionat que un espera veure's aixecar en qualsevol moment una senyora que entre convulsions i escuma bucal renegarà de Paulo Coelho i abraçarà l'autèntica fe mentre Bucay la calma posant-li el palmell al

front.

Davant de l'escenari, entre 200 i 300 persones, moltes d'elles assegudes al terra o seguint la prèdica, vull dir la xerrada, des de llocs inversemblants. Ple a vessar, amb un 90% dels fidels del sexe femení. Del 10% restant, a jutjar per les cares i per les contínues consultes al rellotge, no menys de la meitat s'han vist obligats a acompanyar la senyora, sota pena d'una setmana de morros o –en casos de marits més reticents– de visita als cunyats. Jorge Bucay té més tirada entre el públic femení, no hi ha dubte. I si volen més concreció, els diré que entre el públic femení de mitjana edat. Les jovenetes encara no saben que la vida serà una merda, i les que ja passen de la mitjana edat ho saben massa bé com per dipositar esperances en Bucay.

Segurament les escoles de ioga i les botigues naturòpates han tancat abans d'hora per permetre que tothom pogués venir a escoltar l'home que competeix amb Paulo Coelho per veure qui aconsegueix ser més citat a les xarxes socials, al costat d'una foto de núvols o d'una noia a la platja. Aliè com sóc al fenomen, dedico l'estona a meditar que cadascuna d'aquestes senyores té la seva pròpia raó per posar-se en mans del guru: potser a aquesta de l'escot l'home l'ha abandonada per una de jove, qui sap si la de les ungles del peu pintades no té un fill adolescent

que li fa la vida impossible, tal vegada a la que sembla que resa se li ha acabat el te vermell i la botiga és tancada, i aquella altra probablement no troba més fotos de gatets per penjar a les xarxes socials. Un drama.

Bucay té taules. A la proverbial incontinència verbal dels argentins hi afegeix els tocs justos d'interactivitat amb el públic, sigui mitjançant bromes, jocs o vídeos. Els fidels segueixen amb atenció, riuen quan han de riure, se sorprenden quan toca i els més avançats –tenen a casa tots els seus llibres– assenteixen amb el cap les trivialitats que cauen a raig de l'escenari. Els que van per matrícula inclús prenen apunts, i ara penso que a ulls dels altres jo sóc un d'aquests.

En aquestes passa el vídeo d'uns nens que volen menjar pastissos, ara col·loca en equilibri una llauna de Coca Cola i un got de vidre, i més endavant apareix per la pantalla el joc de quants-quadrats-veus-aquí, perquè tothom digui la seva i al final Bucay digui que la resposta és 30. Jo en veig més, però qualsevol porta la contrària a Jorge Bucay davant de 300 fidels. Per si de cas, me'n vaig abans no acabi, no sense haver après a trobar el meu rumb, a triar la meua pròpia vida i a no queixar-me si algú es menja el meu formatge, i ja sé que això darrer no és seu, però pertany a la mateixa església.

Breus

COMUNICACIÓ

Girona FC, Bisbat i Mossos són candidats a la Mosca Borda dels periodistes

GIRONA | DdG

■ L'Àrea de Comunicació dels Mossos d'Esquadra (regió policial de Girona), el Bisbat de Girona i el Girona FC són els finalistes per a la Mosca Borda de la informació, distinció que atorguen els periodistes gironins a les entitats o persones que posen traves a la seva feina. D'altra banda, els tres candidats a la Mosca Grossa, per facilitar la tasca informativa, són Eva Palau (cap de premsa de l'Ajuntament de Blanes), Fernando Aguirre (cap del Grup Especial d'Activitats Subaquàtiques –GEAS– de la Guàrdia Civil) i Ruth Abuin (cap de premsa del Festival de Peralada). Els premis es lliuraran el 23 d'octubre a l'auditori de La Mercè.

DIARI DE GIRONA

MÚSICA

Sant Feliu de Guíxols acull el recital de la novel·la «El Dios de las Praderas Verdes»

GIRONA | DdG

■ L'escriptora i actriu María José Celemín declamarà alguns paràgrafs de la seva novel·la *El Dios de las Praderas Verdes* en un recital protagonitzat per un quintet de corda de nens de Sant Feliu de Guíxols, que tindrà lloc diumenge (12h) a la capella de Sant Amanç. Celemín, que és de Valladolid i s'ha instal·lat des de fa uns mesos a Sant Feliu, està convençuda que cal «el retorn de l'ésser humà a la seva essencial i original naturalesa». A la foto, l'escriptora, envoltada pels joves integrants del quintet de corda (tres violins i dos violoncelles), tots ells alumnes d'una escola de música de la població.

CINEMA

Albert Espinosa guanya el premi al millor curt narratiu del festival Urbanworld

GIRONA | DdG

■ El primer curtmetratge d'Albert Espinosa, *Pitahaya*, ha guanyat el premi al millor curt narratiu del festival de cinema Urbanworld de Nova York, el més important en l'àmbit multicultural als Estats Units. El fet que el curt hagi estat distingit en aquest prestigiós festival entre les més de 70 pel·lícules que s'hi han presentat fa que aquesta cinta quedi preseleccionada automàticament en la cursa cap als Oscar. Ara, el creador de *Polseres vermelles* està a l'espera que el 25 de gener s'anuncii la llista definitiva de finalistes que competiran pels guardons de Hollywood.

MÚSICA

Tero canta poemes catalans i occitans

GIRONA | DdG

■ Josep Tero oferirà dissabte al pati del Museu d'Història dels Jueus de Girona (21h) el recital *Trobadors i Trobairitz*, un punt de trobada de la poesia catalana i occitana entre el segle XII i l'actualitat. L'espectacle s'inclou en les Jornades Europees del Patrimoni.

DIARI DE GIRONA